

HỌC TẬP THẦN ÁI THỂ NHÂN -Tập 8

Lão Pháp sư Tịnh Không chủ giảng đăng ngày 17/10/2018 tại UNESCO Tịnh Không chi hữu xã Liên Hiệp Quốc (Association of Master Chin Kung's Friends at UNESCO).

Kính thưa chư vị Pháp sư, chư vị đồng học!

Xin chào mọi người!

Xin xem thần ái thể nhân trang 38: Hãy để chúng ta cùng đoàn kết nơi Thượng đế để nói lời trung cáo, khuyên răn của tiên tri. Chúng ta nên có chung một ý niệm. Chúng ta phải siêng năng thực hiện những việc có lợi ích cho nhân loại bất luận là lợi ích cho người già hay trẻ, bất luận địa vị của họ cao hay thấp. Hôm nay chúng ta bắt đầu học từ đoạn văn này.

Xin cảm tạ quý đồng học đã dành thời gian trích những câu kinh quan trọng trong kinh điển ra cho chúng ta học tập. Bài văn này sau khi tôi xem qua thiết thật cảm thấy đoạn nào cũng đều quan trọng. Như câu đầu là con của Thượng đế, là sứ giả của Thượng đế phái xuống giúp Ngài giáo hóa chúng sanh. Với xã hội ngày nay, câu nói đầu tiên này nói rất hay. Đó là hãy để chúng ta cùng đoàn kết nơi Thượng đế, nơi lời trung cáo khuyên răn của tiên tri. Câu kinh văn này rất quan trọng. Kinh điển của Thượng đế, lời trung cáo của tiên tri trong sinh hoạt hàng ngày khi chúng ta gặp nhau đều khuyên nhủ với nhau phải học tập theo Thượng đế. Học điều gì? Học theo ái tâm của ngài. Thượng đế yêu thể nhân. Có thể nói từng lời giảng của Thượng đế trong kinh điển mà chúng ta mỗi ngày đều đọc câu nào cũng đều là lời tốt đẹp. Đó là kinh điển là lời trung cáo, tức lời khuyên cáo, hai chữ khuyến cáo khiến chúng tôi có cảm nghĩ Thượng đế đang rất sốt ruột. Ngài không muốn nhìn thấy giữa người với người đối lập đầu tranh lẫn nhau. Ngài không muốn nhìn thấy xã hội hiện nay của chúng ta giống như vậy. Thế nhưng mỗi ngày đều nhìn thấy, lúc nào cũng nhìn thấy. Mỗi khi chúng ta nhìn thấy đồng thời Thượng đế cũng nhìn thấy. Chúng ta có thể nào dù chỉ trong thời gian 1 sát na để nghĩ đến đoạn văn trên. Mà hết lòng phản tỉnh cố gắng học tập, sửa đổi trở lại sự đối lập sự bất hòa lẫn nhau, phải làm người con biết vâng lời của Thượng đế, là người tín đồ thực tiễn của Thượng đế, ghi nhớ lời của Ngài phải từ nơi bản thân của mình trong đời sống hàng ngày, trong thái độ xử sự đối người tiếp vật mà thật sự thực hành. Lời nói này rất hay, có phải chúng ta thời thời khắc khắc đều nghĩ đến làm những việc lợi ích đối với nhân

loại, những việc hiện nay bày ở trước mắt chúng ta không phải là làm lợi ích mà là đối lập, là phê bình không phải tán thán.

Ở đây đặc biệt nói với chúng ta bất luận là đem lại lợi ích cho người già hay trẻ, dù địa vị của họ cao hay thấp đôi lúc phải dùng ngôn ngữ, đôi khi phải dùng hành động. Người xưa Trung Quốc nói đến ngôn giáo, tức dùng ngôn ngữ, làm gương cho họ xem. Khi bị họ phỉ báng chúng ta chỉ nói lời khen tặng họ, phải làm gương như vậy cho họ xem. Lâu ngày rồi, chắc chắn một ngày nào đó họ sẽ quay đầu trở lại. Xem như chúng ta đã thực hành được đoạn văn trên.

Xem tiếp trang thứ 40, trang này hơi dài một chút: Vị chân thân đầy vinh quang cao thượng của nhất thế bất nhị đã tiết lộ thân phận của Ngài cho nhân loại vì muốn nhân loại phản quang lại tự ngã chân thật trong nội tại của chính mình, nó chính là bảo tạng của tâm. Tất cả những giáo phái khác nhau của tôn giáo cùng những hệ thống tín ngưỡng khác nhau, giữa họ với nhau tuyệt đối không được khơi dạy sự đối lập giữa người với người. Đây chính là lý niệm căn bản của tín ngưỡng tôn giáo trong thời đại này đối với Thượng đế. Xin đặc biệt chú ý lý niệm căn bản của tín ngưỡng là sự tôn kính, sự ngưỡng mộ đối với Thượng đế, và thực hiện lời giáo huấn của Thượng đế đã dạy trong kinh điển.

Người xưa Trung Quốc nói Tín-Giải-Hành-Chứng, một khi đã thật tin rồi chắc chắn bạn sẽ không hủy báng, chắc chắn không đối lập với các tôn giáo khác. Những điều này đều thuộc về lý niệm căn bản, thuộc về chữ tín. Sau khi đã tin rồi, đôi lúc không thực hành được, vẫn tiếp tục phạm lỗi. Nguyên nhân gì? Do hiểu biết không được thấu đáo, tin sâu còn phải hiểu sâu, phải có chiều sâu gọi là thâm tín, còn chân tín nghĩa là sau khi tin rồi liền áp dụng nó vào hành vi trong đời sống hàng ngày của chúng ta. Như vậy mới được gọi là tu hành. Tu hành được giải thích như thế nào? Chính là tu sửa lại hành vi sai lầm, tu như vậy mới có lợi ích.

Trong Phật Pháp nói Phước đức và Công đức cùng tu trong một lúc. Một khi tích lũy phước đức và công đức tự nhiên sẽ thay đổi vận mạng của chính mình, xong sẽ đạt được điều gì? Vào những năm trước khi tiên sinh Phương Đông Mỹ giới thiệu Phật pháp đại thừa cho tôi, với giọng nói đầy thương yêu ôn hòa của bậc trưởng bối, tuổi tác của thầy với ba tôi không chênh lệch bao nhiêu. Chúng tôi đều xem thầy như bậc cha mẹ mà cư xử cung kính. Thầy nói với tôi: Học Phật là niềm hưởng thụ tối cao của đời người. Câu nói này nghe rất dễ lọt vào tai. Có ai sống ở thế gian mà lại không hy vọng hưởng thụ lợi ích tối cao, sự hưởng thụ tối cao này từ đâu ra. Từ học Phật mà ra. Nghe thầy nói xong tôi liền

đón nhận, dùng thời gian nửa năm để nghe các vị cao tăng đại đức giảng kinh, nghe thấy hiểu và nghe xong sanh tâm hoan hỷ. Thế nhưng muốn đạt được sự hưởng thụ chỉ nhờ nghe hoàn toàn hiểu rõ thôi không được, chưa đủ. Sau khi nghe hiểu rồi nó thuộc về giải môn, nghĩa là có tín có giải. Nhưng vẫn chưa đạt đến sự hưởng thụ tối cao, muốn vậy phải tiến thêm một bước. Bước đó là gì? Là Hành. Phải đem những gì mà ta hiểu biết biến thành khởi tâm động niệm, thành hành vi sinh hoạt của chính mình, thì bạn mới nếm được mùi vị của sự hưởng thụ tối cao của đời người. Đến sau cùng là chứng, chứng điều gì? Chứng minh câu của thầy nói với tôi là đúng thật và chứng minh lời giáo huấn trong kinh điển là chân ngôn, thiết thật là do Thượng đế nói. Vì sao vậy? Vì nếu không phải là Thượng đế không thể nói ra điều này. Chỉ có Thượng đế mới có thể nói ra lời chân ngôn. Vì sao? Bởi Thượng đế là đại thánh đại hiền. Đại thánh đại hiền không lý nào lại không thương yêu chúng sanh. Ngài dùng cách gì để thương yêu chúng sanh? Dùng kinh giáo. Điều này chúng ta không thể không biết.

Đoạn phía sau có vài câu nói có thể giúp chúng ta giải quyết vấn đề. Vấn đề gì? Lo âu hoài nghi rằng học tập tôn giáo thật sự có tốt không? Nghi ngờ lo lắng, không biết thế này có hữu dụng không? Thừa có. Tôi xin chứng minh cho quý vị thật có hữu dụng. Chỉ cần lo học cho tốt y giáo phụng hành từ từ rồi trí tuệ sẽ khai mở. Khi trí tuệ khai mở là lúc bạn chứng đắc, chứng minh học tập tôn giáo thật sự có lợi ích là chính xác không sai lầm. Khi đó bạn mới hiểu vì sao trên thế giới có nhiều tôn giáo như vậy. Các vị truyền giáo sư giảng kinh cho chúng ta mỗi người nói mỗi khác, thậm chí sinh ra đối lập. Tự khen mình chê người rằng pháp môn mà tôi học, vị Thượng đế mà tôi lễ lạy là chân thần, vị của bạn là không thể tin cậy. Loại hiện tượng như vậy không ít. Gặp trường hợp như vậy phải làm sao? Ở đây dạy chúng ta trong mọi thời đại đối với Thượng đế và tín ngưỡng tôn giáo cần có lý niệm căn bản như sau: Nguyên tắc giáo lý và giới luật của các tôn giáo đã được gây dựng củng cố, các hệ thống cho các loại tôn giáo với lực lượng vững mạnh họ đều có cùng một nguồn gốc, cùng đến từ một ánh đạo quang chân chánh. Giữa tôn giáo có sự dị biệt đó là do thuận theo nhu cầu của con người với những thời đại khác nhau. Đoạn này đã giải thích câu hỏi của chúng ta rồi, các thuyết pháp khác nhau là do gặp phải loại người không giống nhau, căn tánh bất đồng, khi bạn dạy họ vừa nhìn qua liền biết phải áp dụng từ đâu mà dạy. Cho nên với người học tập một vị thầy, khi cùng có hai người học trong lúc học có hiểu biết khác nhau, vì trình độ của hai học trò không giống nhau, thầy phải ứng cơ thuyết pháp vậy thì cùng học một bộ kinh có hiện tượng như vậy không? Cũng có. Vậy là chúng ta hiểu rồi, khi ta với một

học sinh khác cùng học chung một bộ kinh, với một số kinh văn ta có cái nhìn của ta họ có cái nhìn của họ, thậm chí có cái nhìn hoàn toàn trái ngược nhau. Lúc này phải làm sao vì mỗi người đều có cái lý của mình. Trường hợp có thầy thì thỉnh giáo với thầy, nếu không có thầy thì lo đọc tụng, lấy kinh văn ra tụng 100 lần hoặc trên 200 lần sẽ hòa nhập vào ngay. Giả như bạn hiểu rằng lời giáo huấn của Thánh Hiền không một loại nào lại chẳng do ứng cơ mà nói. Bạn hãy xem luận ngữ của Trung Quốc, ngài Khổng Lão phụ tử cùng một câu hỏi do các học sinh đặt ra Khổng tử đều trả lời khác nhau. Với người A thuyết pháp khác với người B. Cùng là một vị thánh nhân giảng dạy vì sao lại như thế? Do căn tánh trình độ khác nhau. Như vậy chúng ta mới hiểu vì sao tình huống này xảy ra rất nhiều trong kinh điển đó đều là chính xác. Đối với một loại trình độ nào đó người dạy vượt ra ngoài quỹ đạo với các giảng pháp khác nhau. Đây là việc thường xảy ra trong kinh điển thánh giáo không có gì lạ. Bạn theo sự hiểu biết của bạn mà tu hành, họ theo sự hiểu biết của họ mà tu mọi người đều được lợi ích. Trong việc học tập chúng tôi được thầy chỉ điểm công thêm kinh nghiệm mấy mươi năm của quá trình tu học đã giúp chúng tôi nhận thức ra điều này.

Đoạn dưới đây nói rất hay, nói rất nhiệt tình thân thiết: Các pháp lữ, các bạn thân thật sự thân thiết của tôi ời. Tất cả nhân loại đều là những đứa con trong cùng một trường học. Các vị sư giả mang lời khai thị thiêng liêng đến, họ đều là những vị thầy trong ngôi trường này. Những bậc thầy này đều khiến đại chúng cảm thấy kinh ngạc mà bái phục không ai có thể sánh bằng họ. Trong ngôi trường học thuộc về chân lý này, các thầy đều y theo lời dạy của Thượng đế bằng ân đức từ bi **đường đức đồ dành** con học sinh của Thượng đế. Mãi cho đến khi đến thế giới này thành một tấm kính vĩ đại. Họ khiến thế giới vĩnh hằng bất diệt kia hiện ra một cách rõ ràng trong tấm kính to lớn này. Ở đây thế giới kia là chỉ cho thiên đàng là thế giới Cực Lạc. Một khi công phu của bạn thành thực rồi bạn sẽ thấy được thế giới Cực Lạc. Trong số đồng tu niệm Phật tôi biết có mấy người đã thấy và những bậc thiện tri thức tiền bối như Lão cư sĩ Hoàng Niệm Tổ, lão cư sĩ Lý Bình Nam, lúc trong định hoặc trong mộng các ngài đã nhìn thấy thế giới Cực Lạc. Đây là sự thật không giả dối. Đây là điều chúng ta phải học theo.

Hôm nay thời gian đã hết. Đến đây chúng ta đã học được vài câu quan trọng trong đạo Baha.

Xin cảm tạ mọi người!